

103de vergadering

Dinsdag 14 september 1999

Aanvang 14.00 uur

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

Tegenwoordig zijn 144 leden, te weten:

Van den Akker, Albayrak, Apostolou, Van Ardenne-van der Hoeven, Arib, Atsma, Augusteijn-Esser, Bakker, Balemans, Balkenende, Barth, Van Beek, Belinfante, Van den Berg, Biesheuvel, Bijleveld-Schouten, Blaauw, Van Blerck-Woerdman, Blok, Van Bommel, Bos, Brood, Buijs, Bussemaker, Van de Camp, Cherribi, De Cloe, Cornielje, Crone, Dankers, Van Dijke, Dijksma, Dijkstal, Dittrich, Van den Doel, Duijkers, Duivesteijn, Eisses-Timmerman, Essers, Eurlings, Feenstra, Geluk, Van Gent, Van Gijzel, Giskes, Gortzak, De Graaf, De Haan, Halsema, Hamer, Van Heemst, Hermann, Hessing, Hillen, Van der Hoek, Hoekema, Van der Hoeven, Hofstra, De Hoop Scheffer, Kalsbeek-Jasperse, Kamp, Kant, Karimi, Klein Molekamp, Van der Knaap, Koenders, Kortram, Kuijper, Lambrechts, Leers, Luchtenveld, Marijnissen, E. Meijer, Th.A.M. Meijer, Melkert, Middel, Van Middelkoop, Mosterd, Nicolai, Niederer, Van Nieuwenhoven, Noorman-den Uyl, Oplaat, Örgü, Oudkerk, Van Oven, Passtoors, Patijn, Poppe, Rabbae, Ravestein, Rehwinkel, Reitsma, Remak, Van 't Riet, Rietkerk, Rijpstra, Rosenmöller, Ross-van Dorp, Rouvoet, Santi, Scheltema-de Nie, Schimmel, Schoenmakers, Schreijer-Pierik, Schutte, Smits, Spoelman, Van der Staaij, Van der Steenhoven, Stellingwerf, Stroeken, Swildens-Rozendaal, Terpstra, Timmermans, Udo, Valk, Ter Veer, Te Veldhuis, Vendrik, Verbugt, Verburg, Verhagen, Visser-van Doorn, Van der Vlies, Van Vliet, Voorhoeve, M.B. Vos, O.P.G. Vos, Voûte-Droste, De Vries, Waalkens, Wagenaar, Van Walsem,

Weekers, Weisglas, Van Wijmen, Wijn, Wilders, De Wit, Witteveen-Hevinga, Van Zijl, Zijlstra en Van Zuijlen,

en de heren Korthals, minister van Justitie, Pronk, minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, en Van der Ploeg, staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen.

□

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Harrewijn, Herrebrugh en Hindriks, wegens bezigheden elders;

Bolkestein, wegens verblijf buitenslands, tot en met donderdag;

De Boer, wegens ziekte.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Aan de orde is **het mondelinge vragenuur**, overeenkomstig artikel 136 van het Reglement van orde.

Vragen van het lid Dittrich aan de minister van Justitie, over **het vormen van een groep deskundi-**

gen uit OM en politie, die een "second opinion" kunnen geven in ingewikkelde strafzaken die zijn vastgelopen.

□

De heer **Dittrich** (D66): Voorzitter! Het lijkt steeds vaker voor te komen dat gruwelijke misdrijven niet worden opgelost. Ik durf niet te zeggen of dat vaker voorkomt dan vroeger, maar het is wel een feit dat minder dan 20% van dergelijke misdrijven nog wordt opgelost. Dat betekent voor de samenleving een onbevredigend resultaat, want wij willen allemaal dat de misdadiger wordt gepakt en gestraft. Uiteraard geldt dat in het bijzonder voor de slachtoffers en hun nabestaanden. Voorbeelden van ernstige misdrijven die nog steeds niet zijn opgelost, ondanks hard werken van politie en justitie, zijn de moorden op Sybine Jansons uit Maarn, Anne de Ruijter de Wildt uit Groningen en Marianne Vaatstra uit Zwaagwesteinde. Deze moorden hebben de samenleving ernstig geschokt. In sommige onderzoeken van politie en justitie lijkt een impasse te zijn ontstaan. De politie en het openbaar ministerie bekijken zo'n onderzoek door een strafrechtelijke bril, terwijl de nabestaanden met ontzettend veel emoties en ook met ongeduld zitten. Die twee zaken kunnen elkaar bijten. Soms leidt dat tot ongeduld en onbegrip. Nabestaanden lijken dan ook weinig vertrouwen meer te hebben in zo'n strafrechtelijk onderzoek. Soms, als gevolg daarvan, zoeken zij hun toevlucht tot de media in de hoop op die manier dat onderzoek vlot te trekken.

De fractie van D66 vindt dat een zorgelijke ontwikkeling. Toen wij vorige week in de Volkskrant het